

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 313/2024
20.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Секулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 85/23 од 18.09.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 155/23 од 27.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Секулића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 85/23 од 18.09.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 155/23 од 27.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 85/23 од 18.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 9 месеци и одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и плати на име имовинскоправног захтева оштећеном ББ износ од 305.850,00 динара, у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде, и осуђен је и на новчану казну износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде.

Истом пресудом, обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава Основног јавног тужиоца у Чачку – Одељење у Ивањици износ од 23.148,15 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да на име паушала плати суду износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 155/23 од 27.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милета Секулића па је пресуда Основног суда у Ивањици К 85/23 од 18.09.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Миле Секулић, без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени критичном приликом фактички поступао као одговорно лице у предузећу па је неистинитим приказивањем чињеница да ће робу која је преузета од стране предузећа „Medovine Lucky“ д.о.о. Ивањица, платити оштећеном, што је било од утицаја на доношење одлуке оштећеног да робу овом предузећу и преда, окривљени прибавио имовинску корист за своје предузеће, а не за себе, како је то у првостепеној пресуди наведено, због чега се у његовим радњама не стичу елементи кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ за које је оглашен кривим.

По налажењу Врховног суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде, за које је окривљени АА оглашен кривим, јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ – да је окривљени могао да схвати значај свога дела, да управља својим поступцима, да је био свестан дела, да је исто хтео за своје, а да је знао да је забрањено, да је у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео и одржавао у заблуди оштећеног ББ, чиме га је навео да му на штету своје имовине преда свежу малину рода 2017. године, тако што је оштећеном лажно приказао да ће цену коштања наведене малине коју преда откупљивачу платити до краја августа месеца, преузете количине није евидентирао у пословној документацији предузећа, робу је продао, новац задржао и искористио за своје потребе, а оштећеног одржавао у заблуди да ће му новац исплатити, што није учинио, при чему је оштећеном нанео штету, а себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 305.850,00 динара. Из наведеног произилази, да иако је окривљени АА био одговорно лице предузећа „Medovine“ и „Medovine Lucky“ д.о.о. Ивањица, окривљени је у конкретном случају поступао у своје име и за свој рачун, јер је противправну корист задржао за себе и искористио за своје потребе, а исту није евидентирао у пословној документацији предузећа.

Имајући у виду да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, Врховни суд је

нашао да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, па је захтев одбио као неоснован.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**